

VLAAMSE ESPERANTOBOND (VEB), in 1930 opgericht onder de naam Flandra Esperanto-Ligo. Esperanto, de bekendste internationale hulptaal, in 1887 gelanceerd door de Poolse oogarts L.L. Zamenhof, leidde tot een internationale beweging, die haar hoogtepunt bereikte in het interbellum en die ook in de V.B. weerklank vond. Het twintigste Esperantocongres had in 1928 in Antwerpen plaats en tijdens deze bijeenkomst bezorgde de Antwerpse Vlaamsgezinde Esperantogroep (Flandrema Grupo) alle buitenlandse deelnemers gratis een brochure met als titel *La Flandra Movado, klarigata al la partoprenantoj de la XX-a Universala Esperanto-Kongreso en Antwerpen, 3-11a de agosto 1928* (De Vlaamse Beweging, verklaard aan de deelnemers van het 20ste wereldcongres in Antwerpen). Deze groep was lid van **Het Vlaamsche Front**. In juli 1929 nam hij het initiatief tot uitgeven van een maandelijks tijdschrift *Flandra Esperantisto* (De Vlaamse Esperantist), met als ondertitel *Organo de la Flandra Esperanto Movado*. Redacteur was Jan van Schoor. Het tijdschrift ontstond als protest tegen de anti-Vlaamse houding van de Belga Esperanto-Ligo, en was een tegenhanger van het tijdschrift *Belga Esperantisto*.

XII^a
KONGRESO
 DE FLANDRA LIGO
 ESPERANTISTA

KONGRESLIBRO

M E C H E L E N
 24 - 25 - 26 majo
 1 9 4 7

De Vlaamse Esperantobond werd opgericht in 1930 en kende het hoogtepunt van haar werking tijdens het interbellum. In 1947 werd in Mechelen het eerste naoorlogse congres gehouden. (ADV N)

Met Pinksteren 1930 hielden de Vlaamse esperantisten hun eerste congres, onafhankelijk van het Belgisch congres, te Antwerpen. Tijdens dit congres besloot men tot het oprichten van de Flandra Esperanto-Ligo met als voorzitter Jozef Muys en als secretaris Edgard Verheyden. *Flandra Esperantisto* werd het eigen orgaan van de vereniging. Als doel werd vastgelegd: het propageren van het Esperanto onder de Vlamingen, aan andere volkeren de Vlaamse cultuur te leren kennen en in de mate van het mogelijke de wereldvrede bevorderen; in november 1930 stichtte de vereniging een eigen boekhandel, Flandra Esperanto-Instituto, wettelijk geregistreerde vereniging, maar met aandelen die geen rente opleverden.

Elk jaar werd een congres georganiseerd, behalve tijdens de Tweede Wereldoorlog. In 1947 werden de congressen hervat (Mechelen), tot men in 1951 besloot samen met de Nederlandse esperantisten te congresseren (1951 in Hilversum, 1952 in Rotterdam). In 1953 kwam er enige toenadering tot de Belgische Bond (Rega Belga Esperanto-Ligo), en werden de congressen Beneluksaj Kongresoj genoemd. Op het eind van 1961 werd er besloten over te gaan tot samensmelting van de Vlaamse Esperantistenbond met de Koninklijke Belgische Esperantobond en zo onstond de Belga Esperanto-Federacio. De tijdschriften van beide bonden hielden op te bestaan en er ontstond een gemeenschappelijk tijdschrift, *Sonorilo* (als herinnering aan de naam van het eerste Belgische Esperantotijdschrift *La Belga Sonorilo*, 1902). Ingevolge de politieke evolutie in België, moest de Belga Esperanto-Federacio zich ook aanpassen en een federale vorm aannemen.

Op 7 oktober 1978 werd de Vlaamse Esperantobond (Flandra Esperanto-Ligo) opnieuw opgericht; de voorlopige voorzitter was Fernand Roose. De Franstalige tegenhanger van de VEB was de Association pour l'Espéranto. De Belga Esperanto-Federacio bleef een overkoepelende, eerder formele vereniging.

Op 24 maart 1979 verkoos de eerste algemene vergadering een definitief bestuur, met als voorzitter Edward Symoens en secretaris Jan Bovendeerd. De VEB werkte volledig autonoom en reorganiseerde de Esperanto-activiteiten in Vlaanderen.

Sinds 1984 geeft de VEB het nieuwsmagazine *Monato* uit, evenals jaarlijks gemiddeld een vijftal boeken van alle mogelijke genres: literatuur, wetenschappen, leerboeken... Deze uitgaven vinden hun weg naar esperantisten uit gans de wereld.

PIET DE SMEDT* EN ROLAND ROTSAERT